

te cestě jim přítomen bude a ode všeho zlého je bude ostrihat. Tím způsobem
tehdy ubíralo se spolu to přest'astné tovaryšstvo, nedbajíc ani na dalekost cesty,
ani na všelijaké těžkosti, ani na nepovolný čas, ani na rozličná unavení, ale pro ná-
ději toho nově narozeneho krále spatření všeckno jim zalehky přicházelo. Měli
téz obzvláštní radost a potěšení z té tak přejasně hvězdy a z toho spanilého dě-
tátka, které v ní sedělo, na nějž patřice, nevypravitedlně žádosti a potěšení nabý-
vali. Nemeškali pak se dlouho na tý cestě, ale pro žádost toho nového krále viděti
dnem i noci ustavičně jeli a v noci velmi málo, nýbrž snad dokonce nic nespali;
neb jako Bůh lid izraelský po čtyřicet let pořád podivným způsobem přes poušť
vedl, že jejich obuvi se nepotrhaly ani oděv se neseřel na nich, tím také zpuso-
bem ty svaty krále ostrihal, že na tý celý cestě nic dokonce se neunavili.

Nyní pomysli, jaký div po všech místech, kady ti králově jeli, mezi lidem po-
vsíval. Ta hvězda nad slunce jasnější byla a dnem i noci ustavičně svítila, takže
po ten celý čas, po který ti svati králově na cestě byli, nikdyž žádná noc při nich
nebyla. Stála také dosti nízko v povětří, aby ji všickni mohli vidět a to v ní seděti
dětátko patrně spatřit.

Když tehdy lidé ten převelký div viděli, co jsou medle na to řekli aneb sobě po-
myslili? Bezpochyby že všickni se vptávali, co to znamená a kam ti páni jet mají,
oni jimž služebníci odpovídali, že v zidovské zemi jeden převelký král se narodil, oni
pak tam jedou, aby se jemu mohli klanět. Jaký medle div to mezi pohany púso-
bilo? Kterak nad tím zazrakem všickni se užasli? Bezpochyby že mnoho panstva
(jichž Bůh svou milostí srdce osvítil) k nim se přitovarýšilo a s nima jelo, aby toho
nově narozeneho krále vidět mohli.

Ti svati králově mnohokrát na té cestě spolu rozmlouvali o tom velkým divu,
který s nima Bůh působí, a o tom nově narozeném králi, kterého hledali. Nepo-
chybně že mnohokrát mezi sebou říkávali: Ó, jak to musí předivný král být, pro-
něhož Bůh tak velický divy působí! Ó, jak slavný, vzáctný a svatý musí být ten, kte-
rého Bůh tak velice povýšil, že nás skrze hvězdu k němu vede! Ó, jak přest'astný
je národ zidovský, který takového má krále, a jak št'astná jest ta země, v které ta-
kový král panuje! Nepochybně že vsěkter lid s vděčností jej pítvítal a celá ta země
slavně radovánky při jeho narození držela. Ta a tím podobná rozmlouvání na
cestě mezi sebou mívají, a čím bližej k zemi zidovské se přibližovali, tím větší
v nich žádost se rozmáhala toho krále viděti, neboť jsou se domnívali, že nětco
více než na jiným člověku spatří.

Nyní poslechni, jaké podivení mezi lidem zidovským povstalo, když ti svati krá-
lově, které ta hvězda patrně předcházela, s tak velkým komonstvem do země jejich
přijeli. Všudy se jich ptali, co ta jasná hvězda znamená a kam jejich cesta jest. Oni
pak odpovídali, že přijeli jejich nově narozeneho krále vítati a jemu se klaněti,
protož vědět žádali, kde by byl a kde ho hledat mají. Tu žádny jim ani nejmenší
zprávy dát nevěděli, ačkoli v ti svati králově za to měli, že vsěkter ten lid o tom